

Jeg tror, vi maa have den Sag klaret paa en anden og bedre Maade, end det er sket ved de Udtalelser, der nu er fremkommet, Udtalelser, der, saa vidt jeg kan forstaa det, bygger alene paa en Fortolkning af den eller de paagældende Direktører, der er interesserede i Spørgsmaalet.

Der er saa under Forhandlingerne sagt en hel Del om Arbejdernes Løn og andre Forhold. Jeg beder undskyldte, at jeg ikke imødegaar alle de ligegyldige Gentagelser, som er fremsat, men holder mig til nogle enkelte.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt gjorde nogle besynderlige Betragtninger gældende. Han sagde, at han havde ikke noget mod høj Løn, men dog skulde Lønnen nedsættes. Han forklarede, at Venstre absolut ikke vilde Løntrykkeri, men Venstres Krav var alligevel, at Lønnen skulde ned. Det ærede Medlem sagde endvidere: Jeg sigter ikke Arbejderne for at være dovne, men derefter tilføjede han: De maa dog alligevel ikke tro, at det gælder om at bestille saa lidt som muligt.

Saa havde det ærede Medlem en Historie om Væverne. Det ærede Medlem forklarede, at en Arbejder i Tekstilindustrien i Danmark passer 4 Væve, men i andre Lande passer han 16 Væve, og at det i Danmark er forbudt Arbejderne at passe flere end de 4 Væve, og det ærede Medlem tilføjede: Dette er jo ganske molboagtigt.

Ja, det vilde det være, og godt er det da, at det ikke er sandt. Det ærede Medlem har vel sagtens undersøgt denne Sag, inden han drog den frem her, idet jeg maa formode, at det ærede Medlem har sikret sig, at han ikke disker op med slige Historier uden at have Papirerne i Orden. Folketinget er jo dog ikke et Sted, hvor man skal udbrede alle mulige tilfældigt hørte Historier. Det var i hvert Fald ikke urimeligt, synes jeg, om det ærede Medlem havde undersøgt et saadant Forhold; han har jo let Adgang dertil. Det konservative Parti har jo et Medlem i Industriraadet, han vilde fra den ene Time til den anden kunne have givet alle mulige Oplysninger derom.

Der er altsaa ikke den Regel, som det ærede Medlem siger, at herhjemme maa der kun passes 4 Væve, medens der maa passes 16 andre Steder. Der er hverken Regel om 4 eller 16. Danmark er derimod et af de Lande, der er videst fremme i Anvendelse af det saakaldte Flervævesystem. Det er muligt, at man i England og Holland er naaet nogenlunde paa Højde med Danmark i Anvendelse af en enkelt Arbejder til Pasning af flere Væve. Det er muligt, at der er

flere Virksomheder i England og Holland, hvor Arbejderne passer et lignende Antal Væve som her i Danmark. Det er ikke helt sikkert; men andre Steder er der afgjort ingen — og jeg tror navnlig, det ærede Medlem tænkte paa, maaske sagde, Tyskland —, andre Steder er der ikke et tilsvarende Antal Væve at passe som i Danmark.

Men der er aldeles ikke nogen Regel hverken om 4 eller 16. I Klædeindustrien passer hver Arbejder 2 Væve, i Bomuldsindustrien 4, ved noget, som kaldes almindelige Væve, 6. Medens der altsaa herhjemme passes 4 Væve i Bomuldsindustrien, passes der i Czekoslovakiet 2 Væve, altsaa det halve.

Men foruden disse Væve findes der noget, man kalder Automatvæve; og her passes et langt større Antal Væve: 16 og 14, maaske ogsaa over 16, det er forskelligt efter Vævenes Art og efter Virksomhedernes Art, efter den Produktion, der skal udøves; og det kan der ikke gives og gives der fornuftigvis ikke saadanne bestemte Regler om, som det ærede Medlem forudsatte. Det er i hvert Fald det sikre, at der findes intet Forbud her i Danmark mod at passe 4 Væve, al den Stund der er Hundreder af Vævere, der passer adskilligt flere end 4.

Som sagt er Danmark i denne Henseende, Flervævesystemet, ikke blot paa Højde med det bedste i Verden, men utvivlsomt i Spidsen for den Udvikling, her er Tale om. I den Henseende vil jeg henvise det ærede Medlem til et Foredrag, som blev holdt i Tirsdags i Nationaløkonomisk Forening, hvor Kontorchef Vedel-Petersen oplyste, at der i Bomuldsindustrien i 1914 blev betjent 190 Væve af 88 Vævere. I 1917 betjentes de samme 190 Væve af 58 Arbejdere. De ydede i 1917 den samme Produktion pr. Time og pr. Væv som i 1914, endskønt deres Antal var gaaet ned fra 88 til 58. Effektiviteten var saaledes forøget med 52 pCt.

Dette tyder slet ikke paa, at der er Grund til den Frygt, det ærede Medlem synes at have, og at der, selv om han ikke mente, at Arbejderne var dovne, alligevel kunde være Grund til at fremhæve, at de maatte endelig ikke tro, de skulde bestille saa lidt som muligt. Her er tværtimod et Vidnesbyrd om, at Udviklingen gaar i den Retning, at de bestiller saa meget som muligt, baade for at tjene det mest mulige og for at skaffe Produktionen den Billiggørelse, som den høje Udvikling skulde betinge.

Den højtærede Statsminister gjorde nogle Bemærkninger til mig. Da han havde fyldt 10 Spalter i Rigsdagstidenden, sagde